

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XI. De alio singulari remedio ad occulta peccata eliminanda, & confeßiones
maioricum fructu instituendas, quod est certum habere confessarium, cui
ordinariè confiteamur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

De alio singulari remedio ad occulta peccata eliminanda, & confessiones maiorum fructu institutas, quod est certum habere Confessarium, cui ordinariè confiteamur.

Aliud medium est quo aduersus peccata, remedij loco notatur: docti videlicet, & bonae scientiae Confessarij, aut Patris spiritualis assumptio, cui ordinariè & pius peccata confiteatur, & in rebus dubijs consilia sua communicet. Quod propter nunquam Confessarius necessitate mutandus esset, sed certus stabilis, & electus retinendus, cui conscientiam prorsus manifestet, omnium suarum actionum, non solum peccatorum sibi cognitorum, sed etiam, de quibus dubitat, rationem reddat, nec tantum vitia, vicia & omnia sua bona opera, poenitentias, & sui ipsius mortificationes patefaciat, vt in omnibus rebus ad id dirigatur, vbi maior Dei gloria peritur.

omnis vtriq; sexus. Quod si Confessario nihil aliud quam peccatorum remissio incumbat.

COMMVNIONE.

ret, nequaquam tam inconueniens est. *Guliel. Pa-*
ris. de Penit.
 set alternis diebus, aut vicibus confi-

terii: At quia parentis, præceptoris, me-
 dici officium & vices subire debet; de-
 cet vt pœnitentem id omne doceat,
 quod in illius animæ salutem vergit,
 radices & causas peccatorum cum mo-
 tibus & peruersis affectionum inclina-
 tionibus cognoscat, vt vulneribus re-
 medium oportunum applicet, pristinamque sanitatem restituat. Oportet
 etiam, vt confitentium bonos mores,
 & propensiones sciat, eos ad virtutem
 promoueat, pœnitentias, & corporis
 afflictiones calleat, quo moderationis
 regulam hac in parte seruandam ipsis
 ostendat: media insuper præscribat,
 quibus pœnitens in seruitio Dei con-
 tineatur, ac proficiat, statimque execu-
 tionem mandet.

Vt ergo Confessarius hisce mune-
 ris sui partibus optimè satisfaciat; ne-
 cesse est, vt pœnitentis perfectam ac
 plenam cognitionem, atque experien-
 tiam habeat, vno die hoc, altero verò
 isto medicamento, quam diu opus e-
 rit, vtatur: inuestigando num suis cõ-
 silijs & remedijs aliquid proficiat; quæ
 omnia benè fieri nequeunt, nisi pœni-
 tens ordinarium Confessarium sem-
 per:

per accedat. Cū aliquis discipulo
 tem aliquam à docto quodam, Ap-
 perto magistro discit, magni inter
 illum ab vno instrui: Nam si vno
 vnum, sequenti verò alterum accedat,
 quicquid ab vno scientiæ haurit, ap-
 alterum amittit. Et cum ægrotus
 Medici docti & experti opera ad gra-
 suam infirmitatem curandam vult
 magni refert eundem medicum in
 tiente suo curando perseverare: quia
 si vno die ab vno, altero autem ab
 curetur, sanitatem impedit, & sepe
 cidit, vt ab vno tantū retardetur, po-
 tum ab alio promoueatur. Idem in
 te benè vinendi, & sanādorū an-
 ram scientia contingit. Quapropter
 plurimi etiam refert hominem ab
 doctum, & discretum Confessariū
 dinariè habere, & retinere, vt cōtinu-
 animam instruat. S. Bonauentura
 ipsum his verbis declarat: *Confessari-
 eligas compassiuum, probatum in rebus
 nibus, & in via continentie se exercens
 cui sepe confitearis, & aperiam omnes
 tus clarè & lucidè, & stimulos, quibus
 lestaris. Sit ille discretus, charitativus, des-
 lus, & intelligens, sic quod possis ad ipsū
 fidenter recurrere, & sciat tibi remedia
 libere. Quod ad piorum operum, co-*

*De purit.
 Consc.*

poris afflictionū, & omnis generis vi-
 sitationum, diuinarumq; consolatio-
 num, manifestationem tali ordinario
 Cōfessori faciendam attinet; S. Doro-
 theus, S. Moyses Abbas, alijque Sancti
 tāquam de re magni ponderis nos ad-
 monent, quò anima sine errore proficiat,
 & Dæmonis fraudes atque impo-
 sturas fugiat.

*Serm. 20.
 Cassi. coll. 2.
 c. 10.*

Loquor autem de Confessario ordi-
 nario; quia legitimæ causæ occurrere
 possunt, ob quas pœnitens alteri
 confiteri, vel prorsus quem habebat
 mutare, aliumque accipere deberet, cui
 ordinariè conscientiam suam patefa-
 ceret. Et siquidem non ex leuitate, sed
 necessitate, vel rationabili aliqua cau-
 sa fiat, haud reprehendi potest; maxi-
 mè si talis est, quia ordinarius Con-
 fessor absens sit, vel haberi non possit:
 tunc enim non solum benè factū esset,
 alium accedere, verum etiam omitten-
 do grauius peccaret. Imò si in ordina-
 rij & cogniti Confessoris absentia, cō-
 suetam quis confessionem intermit-
 teret, & à solita frequentia confitendi
 resiliret, malum indicium esset: Nam
 hac ratione significaret, se in con-
 fessione sua propriæ sensualitatis affe-
 ctum, non autem Dei voluntatem; &
 magis

magis temporalem consolationem
quàm veram animæ suæ salutem
querere: siquidem absente ordinario Con-
fessore, alterius opera facile vi-
deret.

Quicumque igitur desiderat, & se
animæ suæ salutem per vnius Confes-
soris ordinarij scientia præditi, & per
frequentationem quærit, omnia
incommoda subterfugit, quæ ab igno-
rantia culpabili descendere dicuntur,
omnesque errores in rebus ad salutem
suam pertinentibus declinat. Non
sicut Confessarius Domini nostri Iesu
Christi locum tenet, & fidelis animam
ipsum accedit, non secus, ac si ad
des ipsius Iesu Christi se abijceret:
etiam & ad bonitatem supremi Do-
mini, & ad promissionum suarum
delitatem spectat, eiusmodi animam
instruere, & in rebus ad salutem
cessarijs illuminare; quandoquidem
illum per media quærit, quæ in
clesia instituit, tamque humilis, ac
nè disposita in conspectum ipsius
nit: quod Dominus Deus ad omnium
hominum consolationem, & securi-
tem, miris exemplis confirmavit.

Exod. 3.

Magna ignorantia Moyses labora-
bat, cum solus populi difficultates
iudi-

iudicare vellet, sicut hoc præstare non
 poterat, ita multos sine auxilio dimit-
 tebat: Verùm Deus sacerdotem in ter-
 ra illa, nomine Iethro excitauit, per
 quem bonum illi consilium imparti-
 uit. Dauid etiam sibi licitum arbitra-
 batur Domino templum ædificare, &
 illius voluntatem esse putabat: sed me-
 liorem ei mētem per Nathan Prophe-
 tam suggessit. His exemplis ostendit
 Deus, se Christianos ea, quæ ad salu-
 tem animarum necessaria vtiliaque
 sunt, libenter docere, & ab ignorantia
 & errore per Sacerdotes Seruosq; suos,
 maximè verò per Cōfessariū ordina-
 rium, & pœnitentiæ Sacramentū vin-
 dicare. Nam licet Moyses Deo tam fa-
 miliaris esset, vt ei (sicut S. Scriptura
 refert) facie ad faciem, id est, per ex-
 cellentissimam contemplationem lo-
 queretur; Et quamuis Dauid tam fide-
 liter seruiisset, vt alta ei mysteria re-
 uelaret: nihilominus multa illos alio-
 rum adminiculo discere voluit, quo
 humilitatem exercerent, dum alios
 sequi debebant, qui in alijs inferiores
 essent.

Adhæc aliud considerandum est,
 quo Deus homini mediante Confes-
 sore veritatem patefaciat, & verum sa-
 lutis

latis iter ostendat) valde scilicet necessarium esse, ad confessionem cum intentione & fine, prout oportet, addere, vt veritas nimirum cognoscatur, quæque ad salutem animæ magis necessaria sunt, intelligatur, etiam si molestia, & difficilia sint. Deinde orandum est Deus, vt Cōfessario suggerat, quid ei dicturus est: Nam si quis illi accedat cum desiderio intelligendum, quæ grata sunt: & quia veritas illi manifestaret, si voluntati ipsius responderet, eādem verò reiceret, & uerfaretur; in huiusmodi casu sepe prauæ intentionis punitionem contingit, Deum Cōfessario non petere, vt illi veritatem, vel quod errans dicens est, manifestet, sed potius scilicet rium dicat. Ita per Ezechielem Prophetam comminatus est, dicens: *Homini alienatus fuerit à me, & uenerit ad Prophetam, vt interroget per eum me: ego Dominus respondebo ei per me. Et cum errauerit, Dominus decepi Prophetam illum: & iniquitatem interrogantis, sic iniquitas Prophetæ erit.* Hoc Regi Achab multis contigit, qui vt ex operibus manifestum est, decepti fuerunt, quæ circa illa in reb. salutem animarum suarum concernentibus, mala cum

Cap. 14.

1. Reg. 22.

ne quaesierant. Quapropter valde necessarium est, vt qui à Deo illuminari, & auxilio Confessarij verum salutis iter seriò ingredi cupit; illum cum sincero, & deliberato proposito, magnoque desiderio accedat, qui ea, quæ diuinæ voluntati magis placeant, & animæ suæ necessaria atque vtilia, dicat, ostendat & præscribat, etiamsi sensualitati propriæ repugnarent, & ad perficiendum difficilia ac molesta essent.

Tali modo Deus omnem ipsi veritatem demonstrabit, & per gratiã atq; auxilium diuinum leuia atque facilia reddet ea, quæ difficilia & molesta videbantur. De hac Dei benignitate erga illos, qui tam bonam intentionem, ac propositum habeat, sancti tam certi fuerunt, vt Venerabilis Richardus de Sancto Victore confidenter dicere audeat: *Dæmones reuelationes in aliquibus In Cap. 6. 39.* operantur, quas curiosi & simplices mirantur, & venerantur. Bonorum recta & sana est intelligentia, &c. rectos gressus pedibus suis faciunt, quia cuncta cum consilio faciunt, & non solum peccata sua, sed etiam occultas suggestiones cordis in confessione exponunt. Non enim potest errare, qui cum consilio vivit, nec ab inimico decipi, quæ
sue.

Suggestiones eius deiecit. Quod Rich-
 dus ait, id generaliter à bonitate di-
 na expectari potest, & in ijs, quæ
 obedientia iniunguntur, manifestum
 euadit: Nam si alia ratione licita, ad
 mala sunt, quamuis Superior illa præ-
 cipiens ex ignorantia, vel malitia
 errare possit; nihilominus inferior
 in parte obtemperans errare non po-
 test, dum id, quod præceptum est, ex-
 ecutioni mandat, quia voluntati di-
 næ satisfacit.

CAPVT XII.

*De alio notabili medio, ad occultorum pec-
 catorum detrimentum euitandum, scilicet
 teritarum confessionum defectum emen-
 dandos, id est, generali confes-
 sione diligenter sa-
 cienda.*

PRæter dicta media aliud va-
 excellens est, quo se Dei famulus
 ab occultis peccatis ex ignorantia
 culpabili prouenientibus, multo
 alijs incommodis supra commemo-
 ratis, liberare potest: omnium videlicet
 peccatorum à tempore, quo quædam
 peccare potuit, admissorum generaliter
 confessio.